

РАЗЪМНѢЙ, αλ, οε. ἐπιθ. νοή-
μων, φρόνιμος, συνετός. 2) νο-
ερός, νοητός. = ОУМНѢЙ = МЫ-
СЛЕННѢЙ. 3) λογικός (286).
СНЕДОбЬ РАЗЪМНѢЙ (6' καθ-
ολ. Πέτρου 3. 16.) = НЕДО-
КОРАЗЪМѢВАЕМЫЙ.

РАЗЪМѢТЕЛНѢЙ, αλ, οε. ἐπιθ.
νοητικός, νοήμων, καταλη-
πτικός.

РАЗЪМЪ, α. ἀρσ. γυνῶσις, σύνε-
σις, φρόνησις. 2) τὸ λογικόν
(276). 3) = СМЫСЛЪ 2. σημασ.

РАЗЪМѢВАЮ, еши. ἀορ. -мѣхъ
μ. -мѣю, еши. συνιέναι, νόεω
-ω, κατανοέω-ω, γινώσκω,
καταλαμβάνω, καὶ μεσ.-νο-
μαι (πραξ. Ἀποστ. 10. 34.)

РАЗЪМѢНІЕ, їм. οὐδ. γνῶσις,
κατάληψις, κατανόησις, διά-
νοια, διανόημα, διανόησις,
γνώμη, περίνοια, νόημα, νόη-
σις, σύνεσις (δηλ. τὸ συνιέ-
ναι).

РАЗЪМѢЮ, еши = разЪмѢВАЮ.

2) ἀντὶ μελ. τοῦ разЪмѢВАЮ.
РАЗХОЖДЕСА. ὅρα расхожде-
са. РАЗШИРЯЮ, еши. μ. -рю, їши.
πλατύνω, εὐρύνω, ἐκτείνω,
ἐπεκτείνω. οἷδὲ распроста-
нѣю.

РАЗЫДЕСА -ДОШАСА. ὅρα рас-
хожде-са.

РѢЙ, ѣ. ἀρσ. παράδεισος. (ἡ
προθετ. ραη).

РѢСКІЙ, αλ, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τοῦ παραδείσου.

РѢМО, МЕНЕ (ἀνωμάλ. ὡς ἀπὸ
рѣма, ἀλλ' ἡ ὄργαν. καὶ
προθετ. ἀπαντῶνται καὶ рѣ-
момъ, рѣмѣ, ὡς ἀπὸ рѣмо,
ма). ὤμος. (δυϊκ. ὀνομαστ.
αἷτ. καὶ κλητ. рѣмѣ. ἡ γεν.
καὶ προθ. рѣмѣ. ἡ δοτ. καὶ
ὄργαν. рѣмома ἢ рѣменема.
πληθ. рѣмена, рѣменъ καὶ
καθεξῆς. ὦμοι).

РѢНА, ѣ. θηλ. πληγὴ, μῶλωφ.
2) μετφρ. μάστιξ (ψαλμ. 31.)
= БѢЗА.

РѢНІЙ, ѣ, еε. ἐπιθ. (τὸ συν-
τεμνημ. ἀρσ. рѣнъ, παρὰ
κανόνα, ἀντὶ рѣнь). πρῶϊμος,
πρῶϊος, πρῶϊνός. ὀρθριος.

РѢНЮ, їши (оу). = ОУРАНАЮ
= ОУМЗВАЮ.

РѢНУ. ἐπὶρ. πρῶτ' (κοιν. ἠνωρίς.
ἀλλὰ καὶ τὸ [ἐλλην.] ἐπιθ.
ὀρθριος-ρία-ριον, μεταφράζε-
ται Σλαβωνισί ἀείποτε διὰ
τοῦ рѣну, οἷον προσεζήσα
рѣну. [174]. δάκρυσον ὀρθρία.